

جایگاه معنوی موسیقی در وضعیت کنونی ایران

مجید کیانی

تاریخ دریافت مقاله: ۸۱/۱۰/۱۱

تاریخ پذیرش نهایی: ۸۲/۴/۷

چکیده:

برای شناخت جایگاه معنوی موسیقی ایران ابتدا نیازمند مراجعه به متون قدیم موسیقی هستیم و بعد

نیاز به شناخت انواع موسیقی از لحاظ جغرافیایی، تاریخی، فلسفی، علمی، آموزشی و کاربردی آن داریم و سپس از طریق تقسیم فلسفی آن دردو وجه موسیقی عامه پسند و موسیقی جدی بتوانیم وضعیت کنونی موسیقی ایرانی را از جهت تولید و اجرا مورد مطالعه و بررسی قرار دهیم.

واژه‌های کلیدی:

جایگاه معنوی، تسبیح، عالمانه، متعالی، جدی، عامه پسند، داود (ع)، زبور، مزامیر، دستگاهی-ردیف، نواحی-مقامی، کلاسیک.

E-mail: kanimajid@yahoo.com

استادیار گروه آموزشی موسیقی، دانشکده هنرهای زیبا، دانشگاه تهران.

مقدمه

کتاب آسمانی "قرآن کریم" است که در سوره بقره آیه ۶۰ و همچنین سوره اعراف آیه ۱۶۰ درباره حضرت موسی آمده است:

"و چون موسی برای قومش در طلب آب برآمد، به او گفتیم با عصایت به آن سنگ بزن، آنگاه از آن دوازده چشم شکافت و هر گروهی آبشخور خود را شناختند".^۶

و چنین است که تفسیری از آیه فوق را از نظرگاه موسیقی دانان قدیم در رساله‌ای چنین می‌خوانیم:

"موسی عصا بر آن سنگ زد چشم‌های بیرون آمد و به دوازده بخش شد و از هر یک صدایی شد، جبرئیل آمد و گفت "یا موسی فراگیر" موسی دوازده مقام را از آنجافرا گرفت

بعد از آن لفظ موسیقی به کثیر این علم در عالم علم شد".^۷

و یاد رهمنی رساله‌می خوانیم که: "هیجده هزار عالم در تسبیح و تهلیل کل اشیاء به آهنگ و اصول مشغولند اگر آهنگ یکی بی اصول گردد ملال در ذات به هم رسد".^۸ که در این تفسیر عدد هیجده را می‌توان نمادی از آیه "بسم الله الرحمن الرحيم" به عبارتی دانست که شامل هیجده حرف است و نغمات موسیقی در تقسیم دستان کامل موسیقی ایران نیز شامل هیجده نغمه می‌باشد و از طرفی واژه ستایش انگیز "تسبیح را در آیه ۷۹ سوره انبیاء مشاهده می‌کنیم:

"و آنرا به سلیمان فهماندیم و به هر دو حکمت و علم بخشیدیم و کوه‌ها و پرندگان را تسخیر کردیم که همراه داؤد تسبیح می‌گفتند و توانای آن کار بودیم".^۹

و یاد آیه‌ای دیگر (سوره ص آیه ۱۸) چنین می‌خوانیم که: "ما کوه‌ها را همراه او (داود) رام کرده بودیم که شامگاهان و بامدادان همنوا با او تسبیح می‌گفتند".^{۱۰}

و در سوره‌ای دیگر چون سباء آیه ۱۰ چنین آمده است که: "و به راستی از خود به داؤد بخششی ارزانی داشتیم ای کوه‌ها و ای مرغان با او همنوایی کنید".^{۱۱}

و به راستی حضرت داؤد کیست؟ که خداوند در سوره اسراء آیه ۵۵ زبور را به او عطا می‌کند.

"و پروردگار تو به هر آنکه در آسمان‌ها و زمین هست دانست است، و به راستی بعضی از پیامبران را بر بعضی

آنچه در متون موسیقی نظری ایران مشاهده می‌شود، موسیقی علمی است روحانی، زیرا که "هر گاه شخصی نغمه سرایی کند خواه از آلات نغمات و خواه دهنی روح را حظی وافر بخشد و چون باعث این علم جبرئیل است، که روح‌الامین گویند علیه السلام، و سبب روح شده، از این جهت حکماء علم روحش گویند".^{۱۲}

و همچنین علم موسیقی را یکی از اصول حکمت ریاضی می‌دانند که "علم باحوال نغم و اختلاف آن و حال ابعاد انتقالات و ایقاع و کیفیت تالیف الحان است و این علم از تالیف او وضع حکماست که روح را از آن لذتی و فرحتی است نه جسم را و موضوع آن سمع است و نفس را بواسطه آن حرکتی و جنبشی حاصل شود و از آن لذت یابد".^{۱۳} و همچنین "که موسیقی تالیفی است که وضع حکما از نهادن آن ارواح حیوانی راست نه اجسام را که از آن نصیبی نیست و موسیقی صناعتی است مرکب از جسمانی و روحانی و تالیف غناء و این تاثیرات او جمله روحانی است و نفس به سبب او حرکت کند ابدان جهت که موسیقار باشد".^{۱۴} و از طرفی صناعت موسیقی را اشرف صناعات می‌دانستند زیرا که:

"و اصنعنان این صناعت حکماء‌اللهی بوده اند مثل افیثاغورس که واضح این فن او بود و او حکیمی به غایت واصل محقق بود و در ریاضات و مجاهدات بمرتبه‌ای رسیده بود".^{۱۵} حکایت: "نقل از داؤد علیه السلام چنین است که هر وقت او را به حضرت عزت حاجتی بودی آلت‌های این صنعت اساز کردی و بر اصوات و نغمات آن تپرخ و ابتها نمودی و در امیان اهل اسلام نیز همین ضابطه مضبوطست چه در مساجد و مزارات در تلاوت و ذکر بالوان نغمات مترنم می‌شوند تا به حدی که بعضی از حضار که قلب‌ایشان ارق باشد جام‌ها بدرند و رقت اکنند و نفیر به فلک رسانند".^{۱۶}

یاد آوری چنین مطالب درباره جایگاه موسیقی در افرهنگ معنوی ایران بسیار زیاد است، زیرا منشاء همه آنها از

بنابراین با توجه به منبع مهمی همچون قرآن کریم جایگاه معنوی موسیقی در متون قدیم تا اندازه‌ای مشخص می‌شود و حتی جنبه معنوی آن برمی‌گردد به زمان پیدایش مقام‌ها که هر مقامی از پیغمبری جدا شده مثل آنکه: "آدم صفوالله علیه السلام در آهنگ راست ربنا ظلمان‌گفتی، ابراهیم در مقام حجاز صحف تلاوت فرمودی و حضرت یوسف در مقام عاشق به صد اشتیاق مناجات به حضرت دوست کردی و یونس در آهنگ کوچک تصرع کردی و داود در آهنگ حسینی نغمه سرا بودی".^{۱۵}

دیگر برتری بخشیده‌ایم، و به داود زبور عطا کرده‌ایم.^{۱۶} و اما زبور چیست؟ که واژه آن بارها در قرآن کریم به کاررفته است. زبور که از ریشه کلمه زبر به معنی کتاب آسمانی داود تفسیر شده است در سوره‌های آل عمران آیه ۱۸۴، نحل آیه ۴۴، شعر آیه ۱۹۶، قمر آیه ۵۲ آمده است. ولی واژه زبور به معنی کتاب مقدسی که بر داود (ع) نازل شد و آن همان مزمیر است.^{۱۷} و مزمیر نیز مجموعه سرودهای حضرت داود نبی است. این سرودها که اشعار آن روحانی است محض تمجید و تقدیس حضرت اقدس الهی با آواز همراهانی خوانده می‌شود.^{۱۸}

از لحاظ فلسفی

- ۱- موسیقی هنری (اندیشمندانه، عالمانه، جدی) Savant
- ۲- موسیقی عامه پسند (تفننی، بازاری) Pop

از لحاظ علمی

- ۱- علم نظری که از قواعد و اصطلاحات موسیقی گفتوگو می‌کند شامل: تعریف موسیقی، موضوع، صوت، فواصل، ملایمت، وزن، مقام‌ها، دستگاه‌ها، آوازها و گوششها.
- ۲- علم عملی که شامل: اجرای موسیقی، نوازنده‌گی، تکنوازی، آهنگسازی (تصنیف، رنگ) بدیهه نوازی یا بدیهه سرایی، آداب نوازنده‌گی یا خوانندگی.

از لحاظ کاربردی

انواع مختلف موسیقی کنونی ایران می‌تواند در زمینه‌های مختلف کاربرد داشته باشد از جمله:

- ۱- برای کودکان تحت عنوان موسیقی کودک
- ۲- همچنین: موسیقی جوان
- ۳- موسیقی فیلم و سریال
- ۴- موسیقی مذهبی
- ۵- موسیقی درمانی
- ۶- موسیقی ورزشی
- ۷- موسیقی نظامی
- ۸- موسیقی مناسبتی

تقسیم‌بندی موسیقی از لحاظ جغرافیایی

به طور خلاصه و اجمال موسیقی را به موسیقی اروپا، آسیا، آفریقا و آمریکا می‌توان تقسیم کرد و در قاره‌های آسیا آن را به: خاور دور، خاورمیانه و آسیای میانه و سپس خاورمیانه را به مصر، لبنان، سوریه، عراق و ایران که از قدیم مراکز مهم موسیقی بودند تقسیم نمود و بالاخره ایران را هم به نواحی مختلف تحت عنوان "موسیقی نواحی - مقامی" مانند موسیقی سیستان و بلوچستان، خراسان، ترکمنستان، مازندران، آذربایجان، کردستان، لرستان و فارس همچنان تقسیم نمود و به طور کلی دارای یک موسیقی ملی و رسمی به صورت کامل‌پیش رفته تحت عنوان های "موسیقی آیینی - مذهبی" و "موسیقی دستگاهی - ردیف" نام برد.

از لحاظ تاریخی در ایران

- ۱- دوره قبل از اسلام: شامل هفت خسروانی، سی لحن و دستان ۲۶.
- ۲- دوره بعد از اسلام: موسیقی مقامی (جهان اسلام) شامل دوازده مقام مشهور و شش آوازه.
- ۳- دوره معاصر: شامل هفت دستگاه و پنج آواز و حدود ۲۶ گوشه در مجموعه‌ای به نام "ردیف".

از لحاظ ارزشی (علوم دستوری)

- ۱- منطق شامل: حق و باطل، درست و نادرست در موسیقی.
- ۲- اخلاق شامل: خیر و شر، خوب و بد، پسندیده و ناپسند.
- ۳- زیباشناسی شامل: زیبا و نیز، ملایم و ناملایم

وضعیت کنونی موسیقی و جایگاه معنوی آن

حال به آسانی می‌توان به اتكاء تقسیم بندی فوق ، آثار تولید شده در هر حوزه موسیقی را بررسی نمود . همان طور که در تقسیم بندی فلسفی مشاهده می‌شود هر نوع موسیقی می‌تواند در دونوع عامه پسند و یا جدی تقسیم نمود که البته باید توجه داشت که این تقسیم بندی جنبه ارزشی ندارد ، هرچند که می‌توان نوع جدی آن را عالمانه و دانشمندانه تصور کرد و به آن ارزش فرهنگی - هنری و یا متعالی داد و نوع دیگر که عامه پسند است را بازاری و یا تفریحی خواند .

تقسیم بندی فلسفی را برای این بررسی مناسب می‌دانیم و منظور از لحاظ فلسفی هم فلسفه رایج در دنیا کنونی است ، نه آن فلسفه الهی که معمولاً آن را حکمت می‌دانیم که بار ارزشی فراوانی در خود دارد . بنابراین در این تقسیم بندی فلسفی دیگر مسئله خوبی و بدی ، خیرو شر ، رشت و زیبا ، حق و باطل وجود ندارد بلکه یک تقسیم بندی است که آنچه موجود است و در همه جای دنیا آن را به کار می‌برند ، مدنظر داریم : موسیقی عامه پسند و موسیقی هنری (جدی) و طبیعی است که چنانچه از نام آنها مفهوم می‌شود هر کدام دارای ویژگی مخصوص به خود می‌باشد که کارشناس و خبره موسیقی به خوبی و به آسانی اختلاف آنها را تمیز می‌دهد همان طور که هر آشنا به صنعت و هنر فرش به آسانی می‌تواند بین یک فرش ماشینی و فرش دستباف تفاوت قابل باشد و یا تفاوت بین یک گل مصنوعی با یک گل طبیعی و تازه را تشخیص دهد . به هر جهت ویژگی های هر دو نوع موسیقی از نظر کارشناسی مشخص و قابل بررسی است و از آنجا که این ویژگی ها کاملاً فنی می‌باشند از حوصله این مقاله بیرون است ولی دقیقاً به نکات فنی آن از هر لحاظ توجه و دقت می‌شود .

پژوهش کاربردی و میدانی و بدست آوردن آمارهای انواع موسیقی

آمارهای منتشر شده و آثار موسیقی ارائه شده توسط رسانه ها اعم از شبکه های صدا و سیما و نوارها و سی دی های منتشر شده توسط مرکز موسیقی وزارت ارشاد و حوزه هنری و همچنین تمامی شرکت ها و موسسات فرهنگی - هنری که به تولید موسیقی می‌پردازند ، به خوبی نشان نمی‌دهد که وضعیت موسیقی چگونه می‌تواند باشد زیرا از تقسیم بندی کارشناسانه برخوردار نمی‌باشد بلکه به ظاهر انواع موسیقی توجه می‌شود .

از لحاظ آموزشی

۱- شیوه های آموزش

الف : به روش شفاهی (سینه به سینه)

ب : به روش مكتوب شامل کتابت ، صوت

۲- حوزه های آموزشی

الف : نواحی - مقامی در سایر نقاط ایران

ب : دستگاهی - ردیف شامل هفت دستگاه و پنج آواز
ج : کلاسیک (غربی)

۳- دوره های آموزش

۱) مقدماتی

۲) متوسط

۳) دوره تکمیلی یا عالی

۴) نحوه تفکر در آموزش

الف : با تفکر سنتی (قدیم)

ب : با تفکر مدرن غربی (جدید)

تقسیم بندی موسیقی کنونی ایران^{۱۶}

اکنون با مراجعه و مطالعه تقسیم های ارایه شده می‌توان انواع موسیقی که در حال کنونی در ایران وجود دارد ، تولید و اجرا می‌شود و در زمینه هر کدام مخاطب و شنونده خود را داراست ، به صورت زیر عنوان نمود :

۱- موسیقی نواحی مختلف ایران و مراسم آیینی و

مذهبی تحت عنوان های :

الف) موسیقی نواحی - مقامی

ب) موسیقی آیینی - مذهبی ، اعم از موسیقی مراسم سینه زنی ، تعزیه ، موسیقی زورخانه و خانقه

۲- موسیقی دستگاهی - ردیف

۳- موسیقی ترکیبی (ملی) شامل ترکیبی از موسیقی غربی و ایرانی چه در زمینه تئوری و چه در زمینه عملی و چه در آداب آموزش و اجرا .

۴- موسیقی عامه پسند یا پاپ ، اعم از ایرانی و غیر ایرانی و یا ترکیبی از هر کدام .

۵- موسیقی کلاسیک (غربی) اعم از آثار اروپایی و یا ایرانی .

نگاه اول**نگاه سوم**

حال اگر خواسته باشیم وضعیت کنونی ایران را از لحاظ کاربردی نیز بررسی نماییم به آسانی می‌توان گفت که در زمینه موسیقی کودک، موسیقی جوان، موسیقی ورزشی و نظامی تقریباً هیچگونه اثری تولید و اجرا نشده است یعنی اکثر آثار در زمینه موسیقی فیلم و سریال و موسیقی عامه پسند به طور کلی برای همه اشخاص شنونده موسیقی تولید شده است.

در اولین نگرش کلی و پژوهش علمی و فلسفی متوجه می‌شویم درصد بالایی که نزدیک به حدود ۹۵٪ کل آثار تولید شده در هر نوع موسیقی شامل موسیقی مردم پسند می‌باشد اعم از موسیقی دستگاهی (ستنتی)، موسیقی نواحی (محلى)، موسیقی عامیانه (قومي)، موسیقی مذهبی، موسیقی ترکیبی و موسیقی کلاسیک که از بین آنها در زمینه موسیقی ترکیبی-ردیف (ستنتی) عامه پسند حدود ۲۰٪، موسیقی پاپ عامه پسند حدود ۳۰٪، موسیقی نواحی-مقامی عامه پسند و موسیقی آیینی-مذهبی مردم پسند حدود ۱۵٪ تولید و اجرا می‌شود.

نگاه دوم**نگاه چهارم**

و اگر خواسته باشیم مسئله را از لحاظ ارزشی مورد بررسی قرار دهیم که حق هم همین است آن وقت چیزی جز تاسف درپیش نخواهیم داشت زیرا موسیقی که نتواند در جایگاه علمی و عالمانه و یا متعالی و یا فاخر خود قرار گیرد مسلماً مسایل جدی هم چون فرهنگ سازی و حفظ هويت آن و سلامت جامعه را در برخواهد داشت و نتیجه اى جز بدینی و افسردنگی و نا اميدی به بار نخواهد آورد. زیرا تناسب و تعادل منطقی و عادلانه بین موسیقی جدی و عامه پسند برقرار نشده است.

در زمینه موسیقی جدی (عالمانه) حدود ۵٪ باقی می‌ماند که حدود ۱/۵٪ آن شامل موسیقی دستگاهی-ردیف و حدود ۱/۵٪ شامل موسیقی کلاسیک و حدود ۱٪ شامل موسیقی ترکیبی-ملی و حدود ۱٪ هم شامل موسیقی آیینی-مذهبی و نواحی-مقامی می‌باشد البته باید توجه داشت که نسبت درصد اعداد فوق در نگاه اول و نگاه دوم تقریبی و تخمینی می‌باشد که اعداد بالا مانند ۹۵٪ نشانگر کثرت درصد و اعداد پایین مانند ۱٪ نشانگر کاهش آنست.^{۱۷}

نتیجه گیری

آثار آنها مشاهده می‌شود آثار موسیقی عامه پسند از حد متعادل آن بسیار فراتر رفته است هرچند که از لحاظ فقهی عوارض جنبی را در بر ندارد و در حوزه تقریحات سالم قرار می‌گیرد ولی از آنجاکه عاری از هنرمت تعالی و فرهنگ ساز و اصالت می‌باشد اشاعه بی رویه آن برای جامعه‌ی ما مناسب نمی‌باشد.

- در بررسی متون قدیم همان طور که مشاهده می‌شود موسیقی از لحاظ تفکر و منشاء ارتباط به عوالم روحانی و معنوی دارد و کاربرد آن برای تعالی و نشاط معنوی انسان است و به دور از هرگونه لهو و تفتن می‌باشد.
- همچنان که در تقسیم بندی انواع موسیقی و تولید

پیشنهادها

- تشکیل یک شورای عالی سیاست گذاری علمی و پژوهشی درباره موسیقی توسط ۳-۵ موسیقیدان برجسته دلسوز که بتواند پیشنهادهای اساسی و فرهنگ ساز ارائه دهد.
- تشکیل چند شورای تخصصی در هر یک از انواع موسیقی که در ایران رایج می‌باشد. مانند:
 - شورای تخصصی موسیقی دستگاهی-ردیف
 - شورای تخصصی موسیقی ترکیبی-ملی
 - شورای تخصصی موسیقی کلاسیک-بین المللی

شورای تخصصی موسیقی نواحی- مقامی و آینی- مذهبی

- شورای تخصصی موسیقی مناسبتی، روز، عامه پسند، عامیانه و پاپ که بتوانند به صورت کارشناسی موسیقی را از لحاظ اجرا و کیفیت ارتقا دهند و نسبت انتشار هر کدام را متعادل سازند و هر مرکز موسیقی می تواند سیستم آن را در برداشته باشد.
- ۲ شورای هنر انقلاب فرهنگی و فرهنگستان هنر باید مسئله توزیع و اشاعه موسیقی را جدی تلقی نمایند و برای متعالی شدن آن پیشنهادهای کاملًا علمی و فرهنگ سازی به خصوص در زمینه شناخت هنری آن برای سازمان ها و مراکز موسیقی و مردم فراهم سازند.
- ۴ دولت و مجلس به امر پژوهش در زمینه موسیقی، بودجه لازم را در اختیار مراکز آموزشی و اجرایی و تولید موسیقی جدی و متعالی، فراهم سازند و مراکز موسیقی هم بهتر است بودجه اختصاص یافته را فقط صرف تولید موسیقی جدی نمایند تا نتیجه ای حاصل آید.
- ۵ و چقدر خوب خواهد شد که ارتباط حوزه و دانشگاه در زمینه موسیقی هم برقرار شود و با کمک همدیگر در سایه همدلی و دلسوزی برای جامعه ایران اسلامی مشکلات فقهی و اجرایی آن برطرف شود.

پی‌نوشت‌ها

- ۱ - رساله موسیقی بهجت الروح تالیف عبدالمومن بن صفو الدین انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، اردیبهشت ۱۳۴۶ ، صفحه ۲۲
- ۲ - بحورالحان، فرصن شیرازی، انتشارات فروغی، فوریه ۱۳۵۴ ، صفحه ۹
- ۳ - سه رساله فارسی در موسیقی، مجله الحكمه، رسائل اخوان الصفا، بخش موسیقی ترجمه فارسی، انتشارات مرکز نشر دانشگاهی تهران، به اهتمام تقی بینش چاپ اول ۱۳۷۱ صفحه ۴
- ۴ - سه رساله فارسی در موسیقی، کنزالتحف، به اهتمام تقی بینش، انتشارات مرکز نشر دانشگاهی تهران، چاپ اول ۱۳۷۱ صفحه ۹۴
- ۵ - همان کتاب . صفحه ۹۵
- ۶ - قرآن کریم، ترجمه بهاء الدین خرمشاهی، انتشارات نیلوفر - جامی، تهران ۱۳۷۴ صفحه ۹
- ۷ - رساله در باب معرفت علم موسیقی (قرن نهم و دهم ه.ق) باهتمام یحیی ذکا، نامه مینوی، صفحه ۱۹۱
- ۸ - همان کتاب . صفحه ۱۹۱
- ۹ - قرآن کریم، ترجمه بهاء الدین خرمشاهی، انتشارات نیلوفر - جامی، تهران ۱۳۷۴ صفحه ۲۲۸
- ۱۰ - قرآن کریم، همان کتاب آسمانی، صفحه ۴۵۴
- ۱۱ - قرآن کریم، همان کتاب آسمانی، صفحه ۴۲۹
- ۱۲ - قرآن کریم، همان کتاب آسمانی، صفحه ۲۸۷
- ۱۳ - فرهنگ فارسی، محمد معین جلد پنجم بخش سوم انتشارات امیرکبیر ۱۳۷۱
- ۱۴ - فرهنگ فارسی، محمد معین، همان کتاب
- ۱۵ - رساله در باب معرفت علم موسیقی به اهتمام یحیی ذکا، نامه مینوی، صفحه ۱۹۲
- ۱۶ - تقسیم بندی فوق بر اساس مطالعه و بحث های اعضا شورای موسیقی فرهنگستان هنر می باشد که طی جلسات متعدد انجام گرفته است.
- ۱۷ - بدیهی است که نسبت درصد اعداد در مقاله فوق با نسبت های آماری که از طرف مراکز تحقیقاتی و پژوهشی واحدهای تحقیقاتی سازمان صدا و سیما و مرکز مطالعاتی و تحقیقاتی وزارت ارشاد منتشر شده است همانگونه ندارد، نگارنده معتقد است که آمارهای منتشر شده اگر هم بسیار دقیق باشند مثلث نمی باشند زیرا بایک نگرش علمی و کارشناسی همه اندواع موسیقی انجام نگرفته است و اتفاقاً از این نظر به صورت کلی آمار گرفته شده است زیرا هیچ کدام مشخص نمی کنند که نسبت درصد مثلاً موسیقی سنتی از کدام نوع می باشد، سنتی عامه پسند و یا سنتی عالمانه؟ در حالی که اگر روش آمارهای فوق کارشناسانه بودند و از یک تقسیم بندی علمی پیروی می کردند، نتایج حاصل کاملاً مثلث نمود می بود ولی به عقیده نگارنده در این مورد اطلاعات دقیق آماری تاثیری چنان در نحوه تعیین وضعیت کنونی ندارد زیرا آنچه مهم است نسبت تقریبی آن است که به مراتب صحیح تر و سالم تراز یک آمارگیری صرف بی هدف می باشد.

منابع و مأخذ :

- ۱ - قرآن کریم، ترجمه بهاء الدین خرمشاهی، انتشارات نیلوفر - جامی، تهران ۱۳۷۴
- ۲ - رساله موسیقی بهجت الروح، تالیف عبدالمومن بن صفو الدین، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۴۶
- ۳ - بحورالحان، فرصن شیرازی، انتشارات کتابفروشی فروغی ۱۳۵۴
- ۴ - سه رساله فارسی در موسیقی، دانشنامه علایی، رسائل اخوان الصفا، کنزالتحف، به اهتمام تقی بینش، انتشارات مرکز نشر دانشگاهی تهران، چاپ اول ۱۳۷۱
- ۵ - رساله در باب معرفت علم موسیقی به اهتمام یحیی ذکا، نامه مینوی
- ۶ - فرهنگ فارسی، محمد معین، انتشارات امیرکبیر ۱۳۷۱